

інвестування, захист прав власності тощо.

Список посилань на джерела

1. Енергетична стратегія України на період до 2030 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://search.ligazakon.ua/>.
2. Ніронович Н. І. Теоретичні аспекти інновацій / Н. І. Ніронович // Вісник Державного університету "Львівська політехніка", 2001. – № 391. – С. 386–389.
3. Закон України "Про інноваційну діяльність". – 4 липня 2002 року, № 40-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.
4. Лавріненко Ю. М. Теоретичні аспекти визначення сутності інновацій / Ю. М. Лавріненко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/natural/Vznu/eco/2010_2/191-195.pdf.
5. Галюк І. Б. Інноваційно-інвестиційні засади розвитку нафтогазової галузі України / І. Б. Галюк [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/PPEI/article/view/193>.
6. Гораль Л. Т. Інновації як основа ефективної стратегії газотранспортних підприємств / Л. Т. Гораль // Трубопровідний транспорт. – 2014. – №3 (87). – С. 14–17.
7. Дегтярьова С. А. Розвиток інноваційної та інвестиційної діяльності підприємств у сучасних умовах / С. А. Дегтярьова // Вісник ОНУ імені І. І. Мечникова. – 2014. – Т. 19. – Вип. 2/3. – С. 90–93.

УДК 658.567.1

*Г. В. Крамарев, голова правління
ПАТ "Український нафтогазовий інститут"*

СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ НАФТОГАЗОВОЮ КОМПАНІЄЮ ЗА УМОВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Єдина можливість успішно відповісти на глобальні виклики сьогодення – це забезпечити таку політику розвитку, при якій були б урівноважені як необхідність сприяти економічному зростанню, покращуючи якість життя кожного члена суспільства, так і необхідність забезпечувати соціальну згуртованість і безпеку, а також необхідність зберігати екологічну середовище для наступних поколінь. Реалізацію цих завдань можна забезпечити на засадах інноваційної моделі сталого розвитку, яку визнано безальтернативною важливими міжнародними документами. Країни повинні забезпечити мобілізацію інвестиційних ресурсів на вирішення проблем в сфері енергетики (зміна структури енергетичного балансу на користь поновлюваних джерел енергії, політика енергоефективності), транспорту (модернізація рухомого складу та його інфраструктури із забезпеченням вимог екологічності), впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в усі сфери життя. Проблемі енергоефективності при цьому приділено особливу увагу.

Важливою проблемою при управлінні процесами сталого розвитку стають відповідальне інвестування та корпоративна соціальна відповідальність підприємств, які в своїй діяльності декларують принципи сталого розвитку. З огляду глобального інвестиційного співтовариства, сталій розвиток розуміється як відповідальне інвестування, або урахування екологічних, соціальних і управлінських (ESG) питань при прийнятті інвестиційних рішень. Таким чином, корпоративна соціальна відповідальність стає головною системою цінностей для все більшого числа корпорацій, а ці компанії йдуть далі, легко перевершують вимоги, які диктує законодавство в питаннях управління

Україні відповідно до вимог ООН та інших міжнародних організацій, представляти її на всенародне обговорення, і лише після цього прийняти за основу для довгострокового розвитку країни.

не стуються реалії сталого розвитку, торкаючись лише частково необхідності забезпечення енергоефективності. В той же час енергетична стратегія України побудована за оптимістичним сценарієм розвитку НК України, без урахування можливих ризиків, що й спричинило її невиконання протягом останніх десяти років. На нашу думку, слід суттєво доопрацювати Стратегію сталого розвитку України відповідно до вимог ООН та інших міжнародних організацій, представляти її на всенародне обговорення, і лише після цього прийняти за основу для довгострокового розвитку країни.

Слід також зазначити, що поставлені у Стратегії України завдання майже не стуються реалії сталого розвитку, торкаючись лише частково необхідності забезпечення енергоефективності. В той же час енергетична стратегія України побудована за оптимістичним сценарієм розвитку НК України, без урахування можливих ризиків, що й спричинило її невиконання протягом останніх десяти років. На нашу думку, слід суттєво доопрацювати Стратегію сталого розвитку України відповідно до вимог ООН та інших міжнародних організацій, представляти її на всенародне обговорення, і лише після цього прийняти за основу для довгострокового розвитку країни.

Україні відповідно до вимог ООН та інших міжнародних організацій, представляти її на всенародне обговорення, і лише після цього прийняти за основу для довгострокового розвитку країни.

Україні відповідно до вимог ООН та інших міжнародних організацій, представляти її на всенародне обговорення, і лише після цього прийняти за основу для довгострокового розвитку країни.

екологічними і соціальними аспектами бізнесу. Відповідно до принципів сталого розвитку, компанії (а особливо – мультинаціональні корпорації) повинні вести свою діяльність за кордоном так само, як ведуть її у своїй країні, враховуючи екологічні й соціальні витрати в ціні своєї продукції та керуючись принципами сталого розвитку. Інвестори домагаються розкриття інформації щодо ЕСУ в компаніях, в які вони інвестують. Ці принципи покладено в основу діяльності двох фондів суверенного добробуту: Норвезького урядового пенсійного фонду Глобал (GPGF) і Новозеландського Superannuation Fund. Ураховуючи, що більшість фондів суверенного добробуту володіють значними активами для того, щоб стати джерелом прибутку, коли інші джерела прибутку закінчаться, вони формально є суверенними. Однак функціонують ці фонди, як приватні інвестори, – тобто, як будь-які інвестиційні. Прикладом може бути Постійний фонд Аляски (Alaska Permanent Fund), що спеціально був заснований з метою трансформувати частину багатства від нафти в поновлювані джерела добробуту для майбутніх поколінь жителів Аляски за допомогою довгострокових інвестицій.

Для забезпечення успішного просування на цьому шляху, Україні слід перш за все розробити стратегію сталого розвитку та регулювати її виконання як на державному рівні, так і на рівні великих стратегічних компаній з високою часткою державної власності, і в першу чергу – нафтогазових підприємств.

Список посилань на джерела

1. Декларация Рио по окружающей среде и развитию // Ойкумена. – 1992.
2. Юрій Щербак. Сталый розвиток і майбутнє України. [Електронний ресурс] / День. – №167, 3 жовтня 2007. – Режим доступу: <http://www.day.kiev.ua/188884/>.
3. Рамкова конвенція Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату. Ратифіковано Законом N 435/96-ВР від 29.10.96. Відомості Верховної Ради. – 1996. – № 50. – ст. 277.

УДК 336.774

*Л. Р. Маринчак, к.е.н, доцент
Т. Я. Клим'юк, аспірант*

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

УПРАВЛІННЯ КРЕДИТНИМ РИЗИКОМ БАНКУ

Кредитна діяльність є провідною у банківському бізнесі, вона виступає джерелом як основних прибутків банку, так і найхарактернішого для нього кредитного ризику. Тому в умовах сучасного розвитку банківництва істотного значення набуває проблема ефективного управління ризиками для забезпечення фінансової стійкості та безпеки банку в цілому.

Слід зазначити, що успішна діяльність банку в цілому значною мірою залежить від обраної стратегії управління ризиками. Мета процесу управління